

[Drachmann.]

imidlertid ikke set denne Stilling blive indtaget fra nogen Side.

Den højtærede Handelsminister kunde jo efter de saglige Overvejelser, der har fundet Sted, ikke tiltræde Forslaget, og dette beklager jeg; Forhandlingerne i Udvalget har ikke kunnet ændre hans Syn. Hvis den højtærede Minister kun har faaet Referat gennem Venstres Udvalgsmedlemmer, er dette maaske forstaaeligt, men jeg synes dog, at det sidste, den højtærede Minister sagde i Udvalget, var, at han fortsat var villig til Forhandling om Forslaget.

Nu er imidlertid Tærningerne jo kastet, og den højtærede Minister henviste til de af Regeringen i det forløbne Aar fremsatte Forslag om Arbejdsløshedens og Krisens Bekæmpelse. Jeg kunde i denne Forbindelse have Lyst til at spørge den højtærede Minister, hvordan det gaar med disse Forslag, f. Eks. de Forslag, som den højtærede Minister selv har fremlagt, om der er nogen Modstand imod dem, eller hvilke Partier han regner med vil kunne gennemføre dem, og hvordan i det hele taget Udsigterne er for disse Forslags nærmere Fremtid.

Det ærede Medlem Hr. Stauning railleerede over, at jeg havde gjort nogle Bemærkninger overfor det ærede Medlem Hr. Himmelstrups Venlighed overfor Socialdemokratiet. Jeg under det ærede Medlem Hr. Stauning denne Venlighed, og naar det ærede Medlem i Dag gaar saa vidt at erklære, at det er gammel Kærlighed mellem Venstre og Socialdemokratiet, som ikke rustet, og som han var uhyre rørt og glad over at se genoplivet, saa maa jeg mindes de ikke faa Gange, det ærede Medlem Hr. Stauning har gjort sig lystig over, at jeg har sagt Tak til den højtærede Handelsminister for Behandlingen af vore Forslag i Traktatkommissionen. Min Taknemmelighed nøjedes dog med at give sig Udtryk i dette at sige Tak; i Dag ser vi en ikke helt almindelig Situation, idet det ærede Medlem Hr. Stauning ligefrem kaster sig om Halsen paa det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, ganske vist i gammel Kærlighed. Lad os haabe, at denne Situation maa faa den rette Belysning og sætte Tingene paa Plads. Det var ikke det, vi havde tænkt os, og maaske heller ikke, hvad man havde tænkt sig fra anden Side.

Det ærede Medlem Hr. Staunings øvrige Udtalelser viser jo, at der i Virkeligheden ingen Realitet har været bag den Forhandlingsvillighed, man har givet Udtryk udadtil, og det kom jo klart frem i Besvarelsen af mit Spørgsmaal om Skotojet. Jeg var i

Gaar fuldkommen berettiget til at afvise det Spørgsmaal, der blev rettet om Skotojtsindustriens Forslag, idet jeg erklærede — som jeg ogsaa før nævnte —, at man ikke kan generalisere en enkelt Industris Forslag; man maa først se, hvorledes det virker i de forskellige Fag, det, synes jeg, er ganske lige til. Men hvis det ærede Medlem Hr. Staunings og Socialdemokratiets Mening var, at man vilde acceptere Forslagets Kærnepunkt, som altsaa var dette, at Importafgifternes Overskud ikke skulde gaa til Tilskud, men under en eller anden Form til Arbejdsløshedens Afhjælpning, saa var man jo inde paa den rene Toldvej.

Dér spurgte jeg det ærede Medlem Hr. Stauning, om han vilde gaa ind paa den rent betingelsesløse Told, med den Modifikation, at man kaldte det en Importafgift, og jeg forsikrede det ærede Medlem om, at paa denne Vej var vi i hvert Fald altid at træffe. Nu har jeg imidlertid faaet et Svar i Dag, der minder mig meget stærkt om det Svar, jeg fik, da jeg, drevet af den samme Nysgerrighed — den Gang vi blev anmodet om at ændre vort konkrete Forslag om Skotojstold, bringe det mere i Overensstemmelse med Ønsker, fremsatte fra socialdemokratisk Side —, spurgte det ærede Medlem Hr. Stauning, om vi i saa Tilfælde kunde paaregne, at Socialdemokratiet vilde stemme for disse Forslag. Det forekom os lidet rimeligt, at vi skulde ændre vort Forslag, hvis der ikke var nogen som helst Udsigt til, at disse Ændringer vilde medføre større Sandsynlighed for deres Vedtagelse. Jeg fik nemlig den Gang det karakteristiske Svar fra det ærede Medlem Hr. Stauning, at det kunde jeg sikkert lide at vide. Ja, det kunde jeg lide at vide. Vi har aldrig faaet det at vide, og vi har i Dag heller ikke faaet det at vide.

Men dermed være ikke sagt, at den Udtalelse, der kom i Dag, ikke var tilstrækkelig tydelig. (*Hans Nielsen*: Hvorfor spurgte De ikke i Gaar?). Hvis Socialdemokraternes Krisepolitik er bestemt af, at man den ene Dag ikke tør sige noget, men godt tør sige det den anden Dag, forekommer det hele mig at være saa letkøbt og let underbygget, at der vist ikke er mere at diskutere.

Derfor synes jeg, at man fra den Side kan spare sig videre Morskab over den paastaaede Uenighed i det konservative Folkeparti med Hensyn til de Udtalelser, der er fremsat af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, som det ærede Medlem Hr. Stauning atter i Dag opholdt sig ved. Han tillagde det ærede Medlem Hr. Christmas Møller en Udtalelse om, at vi afviklede vor